

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 6234/11
Дана 24.01.2012. године
Б Е О Г Р А Д
Немањина 9

КЗ-27 самовлашће

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Верољуба Цветковића, председника већа и судија Драгољуба Ђорђевића и Бојане Пауновић, чланова већа, са вишим судијским помоћником Јеленом Петковић-Милојковић као записничарем, у кривичном предмету против **окривљеног АА**, због кривичног дела самовлашћа из члана 330 став 1 КЗ, одлучујући о жалби Основног јавног тужиоца у Шапцу, изјављеној против пресуде Основног суда у Шапцу К.бр. 444/11 од 19.10.2011. године, у седници већа одржаној дана 24.01.2012. године, донео је

ПРЕСУДУ

Поводом жалбе Основног јавног тужиоца у Шапцу, а по службеној дужности **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Основног суда у Шапцу К.бр. 444/11 од 19.10.2011. године, **тако што Апелациони суд у Београду окривљеног АА**, са личним подацима као у првостепеној пресуди,

на основу одредбе члана 355 тачка 1 Законика о кривичном поступку

ОСЛОБАЂА ОД ОПТУЖБЕ

Што је неутврђеног дана, у времену од 11.02.2010. године до 28.05.2010. године у аа противно одредбама члана 64 став 1 Закона о енергетици, самовласно прикључио своје домаћинство на дистрибутивни систем оштећене ЕД “Лозница”, тако што је након обуставе испоруке електричне енергије на бројилу, због дуга, покидао пломбу бр. 329 и вратио фазе у лежишта бројила, при чему је био урачунљив, свестан свог дела, забрањености истог и хтео његово извршење, самовласно прибавивши право за које сматра да му припада.

-чиме би извршио кривично дело самовлашћа из члана 330 став 1 КЗ.

Апелациони суд у Београду окривљеног АА на основу одредбе члана 197 став 1 ЗКП-а ослобађа од дужности да накнади трошкове паушала у износу од 1.000,00 динара, на чије је плаћање обавезан првостепеном пресудом и одлучује да исти падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу К.бр. 444/11 од 19.10.2011. године, окривљени АА оглашен је кривим да је починио кривично дело самовлашћа из члана 330 став 1 КЗ, за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 5 (пет) месеци и истовремено одређено да се овако утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року од 2 (две) године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Том пресудом, окривљени је обавезан да у корист буџетских средстава суда, на име паушала плати износ од 1.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Против те пресуде жалбу је изјавио Основни јавни тужилац у Шапцу, због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду побијану пресуду преиначи тако што ће окривљеном изрећи строжу кривичну санкцију.

Апелациони јавни тужилац у Београду, је у свом поднеску Ктж.бр. 5898/11 од 21.12.2011. године, предложио је да Апелациони суд у Београду уважи жалбу Основног јавног тужиоца у Шапцу, побијану пресуду преиначи тако што ће окривљеном АА, због кривичног дела самовлашћа из члана 330 став 1 КЗ изрећи строжу кривичну санкцију.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа, у смислу члана 448 став 1 ЗКП-а, о којој странке није обавештавао, јер није нашао да би њихово присуство било корисно за разјашњење ствари, на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом, коју је испитао у смислу одредбе члана 380 ЗКП-а, па је по оцени жалбених навода и предлога, и става Апелационог јавног тужиоца у Београду датог у напред наведеном писменом поднеску, одлучио као у изреци ове пресуде.

Одлучујући поводом жалбе Основног јавног тужиоца у Шапцу, Апелациони суд у Београду је испитујући побијану пресуду нашао да је првостепени суд доносећи исту правилно утврдио одлучне чињенице које су од значаја за пресуђење у овој кривичноправној ствари, али да је на исте погрешно применио кривични закон када је нашао да се у радњама окривљеног АА стичу сви субјективни и објективни елементи кривичног дела самовлашћа, због чега је поводом жалбе Основног јавног тужиоца у Шапцу, а по службеној дужности, у смислу одредбе члана 380 став 1 тачка 2 ЗКП-а, побијану пресуду преиначио тако што је окривљеног АА на основу одредбе члана 355 тачка 1 ЗКП-а, ослободио од оптужбе да је починио кривично дело самовлашћа из члана 330 став 1 КЗ, а како је то дато у изреци ове пресуде.

Наиме, по налажењу Апелационог суда у Београду, правилно је

првостепени суд утврдио чињенично стање када је нашао да је окривљени АА неутврђеног дана у временском периоду од 11.02.2010. године до 28.05.2010. године у аа самовласно прикључио своје домаћинство на дистрибутивни систем оштећене ЕД “Лозница”, тако што је након обуставе испоруке електричне енергије на бројилу, због дуга, покидао пломбу бр. 329 и вратио фазе у лежишта бројила и то на основу одбране окривљеног АА који је признао да је, након што су га искључили са дистрибутивне мреже, на бројилу због постојања великог дуга према ЕД, након тог искључења одлучио да се самовласно прикључи на месту где је извршено искључење и то је и учинио, јер су му мајка и супруга болесне, а да је спреман да дуг исплати у ратама, али да то није у могућности да учини под условима које поставља ЕД, као и записницима ЕД “Лозница” од 11.02.2010. године и од 28.05.2010. године.

Међутим, по оцени Апелационог суда у Београду на потпуно и правилно утврђено чињенично стање, погрешно је првостепени суд применио кривични закон када је нашао да се у радњама окривљеног стичу законска обележја кривичног дела самовлашћа из члана 330 ст.1 Кривичног законика, а ово из следећих разлога:

Радња кривичног дела самовлашћа састоји се од делатности којом се прибавља своје право или право за које се сматра да постоји, што даље значи да остваривање тог права треба да се појављује као основано на закону по својој садржини, а противзаконито по начину прибављања.

Следом тога, ово кривично дело неће постојати ако се прибавља право за које извршилац дела зна да њему не припада и да га ни законским путем не може прибавити и није потребно да то право стварно постоји, односно да припада извршиоцу кривичног дела.

Полазећи од изнетог и утврђених чињеница да је окривљени искључиван са електричне мреже због неплаћања претходно утрошене електричне енергије и одбране окривљеног да он нема могућности да дуг исплати под условима које поставља ЕД “Лозница” као поверилац, радња окривљеног која се огледа у прикључењу његовог објекта на електричну мрежу у ситуацији када није платио претходно утрошену електричну енергију, није прибављање неког права које му припада или за које сматра да му припада, а то даље значи да у његовим радњама нема елемената овог кривичног дела, због чега је Апелациони суд у Београду одлучујући поводом жалбе Основног јавног тужиоца у Шапцу, а по службеној дужности, у смислу одредбе члана 380 став 1 тачка 2 ЗКП-а, са напред наведених разлога преиначио првостепену пресуду, тако што је окривљеног АА ослободио од оптужбе да је починио кривично дело самовлашћа из члана 330 став 1 КЗ.

У конкретном случају, по налажењу овога суда, може се евентуално радити о кривичном делу крађе, али чињенични опис дат у диспозитиву оптужног акта јавног тужиоца не даје основ за примену ове правне квалификације, јер би суд примењујући ову квалификацију прекорачио оптужбу.

Са изнетих разлога, Апелациони суд у Београду, је у смислу члана 391 став 1 Законика о кривичном поступку одлучио као у изреци пресуде.

Записничар
Јелена Петковић-Милојковић, с.р.

Председник већа-судија
Верољуб Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Светлана Антић